

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Komünistler halkımızın yanındadır!"

TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş parti radyosunda yaptığı 1 Mayıs konuşmasında, işçilerin, emekçilerin,

Çifte saldırı

İşbirlikli, tekelci burjuvazinin erkini, enun halk düşmanı politikasını sürdüren cuntta zorlandıkça, karşısındaki güçlerin direnişli oluştuğuna daha da zorbalıyıyor. Bu zorbalık bileviye TKP'ne karşı yoğunlaşıyor.

Birkaç kentte birden, askersel-sıkıyönetim mahkemelerinde, yüzlerce sanıklı TKP "davaları", duruşmaları oluyor. Bunun yanı sıra, DİSK "davası" sürüyor. Tutuklanan Barış Komitesi üyeleri için de böyle bir şey tezgahlanmak isteniyor. CHP'ne karşı da tutuklamalar, soruşturma, koğuşturmalarda gidiyor.

Cunta, TKP'ne karşı çifte bir saldırı planı uygulayageldi. Bir yandan yığınsal tutuklamalar, işkenceler, öldürmeler, yargılamalar birbirini izliyor. Öte yandan, bununla atbaşı, TKP'ne karşı ideolojik bir saldırı, karalama kampanyaları, komünizm umacılığı, kuyluklu yalanlar furşası gidiyor.

TKP'ne bu tür saldırılar yeni değildir. Burjuvazi, gerici egemen çevreler her zaman bu yöntemle, iki yanlış, çifte saldırı taktikğini kullanagelmıştır. Burjuvazinin bu ideolojik, tinsel, moral bozucu saldırıları, TKP'ne kara çalma, onu gözden düşürme çabaları halkı, kamuoyunu zehirlemek içindir, onu şaşırarak içindir. En önemlisi bu ideolojik, tinsel saldırı, cuntanın barbarlığını, zorbalıklarını, işbirlikli, tekelci burjuvazinin korkunc yağmalama, soygun ve sömürsünü, tüm haksızlıkları maskeleyerek içindir.

Cunta, her zaman gerici, egemen çevrelerin, bunların hükümetlerinin yaptıkları gibi, "TKP'yi ezdiğini", "kökünü kazıdığını" ortaya yadı. Ne ki, bunun boş bir övünme olduğu görüldü. Bu oğuyun cuntta da, savcılıkları da, tekelci basın da tanımak, tükürdüklerini yalamak zorunda kalıyorlar. Gene de zehir kusuyorlar. En aşşılık aldatmacalara başvuruylarlar. Kafaları karıştırmak amacıyla, boyalı basın, TKP'ne karşı gene ilkel uydurmacaları piyasaya sürüyor.

Cuntanın çifte saldırısına karşı TKP, tüm parti örgütleri, tüm parti üyeleri Leninci parti ilke ve normlarını titizlikle, özveriyle koruyor, koruyacaklardır. Partinin örgütsel, tinsel, moral çelik birliğini daha da güçlendirelim!

tutuklu yoldaşların, öteki ilericilerin 1 Mayıs'ını kutladıktan sonra şöyle dedi:

"Gerici askersel diktatörlük, ta baştan beri, öndeki en büyük engel olarak işçi sınıfımızı gördü. Sendikall hakları yok etti. DİSK'i kapattı. İşçi sınıfına gözdağı vermek için, DİSK yöneticilerini idam isteğiyle yargılıyor. Komünistlere, işçinin çıkarlarını savunan öteki güçlere karşı yoğun bir saldırı yürütüyor. Baskılarını şimdi CHP üzerinde de yoğunlaştırıyor.

"Halkımızın düşmanları tüm bunlara karşın, gene de korkularını yenemediler. Onlar, bugün bu ağır koşullar altında, küçük de olsa eylemlerle 1 Mayıs'ı kutlayacak olan işçileri görüyorlar. Onları gördükçe yarı alanlarda karşılarına çıkacak olan yüzbinleri görmüş oluyorlar. Sömürünün, baskının üzerine tek bir yumruk olarak yüzüyecek milyonları görüyorlar. Komünistler, bu güç günlerindeki 1 Mayıs kutlamalarında halkımızın yanındadır.

"Yurttaşlar,

"Yurtdışındaki Türkiye'li işçi ve ilericiler memleketinde yürüten savaşına büyük bir katkıda bulunuyorlar. Onlar 1 Mayıs'ta barış için, Amerikan füzelere karşı, işsizliğe karşı, yabancı düşmanlığına karşı, Batı Avrupalı işçilerle omuz omuza yürüyorlar. 8 Mayıs'da da Türkiye'li işçilerin, ilericilerin yirmi yıl aşkın örgütlü cuntayı, idamları, işkenceleri, kült halkı üzerindeki baskıları Yabancı düşmanlığını protesto için bir araya geleceklər.

"TKP MK adına, partimizin, gerici askersel diktatörlüğe karşı yükselen bu güçlü birliğin eylemini var gücüyle desteklediğini belirtirim. Bu eylem, bir kez daha, ilerci güçleri birleştiren ögeilerin, onları ayıranlardan daha çok ve daha güçlü olduğunu doğruluyor.

"İşçiler, emekçiler,

"Cunta, onun arındıkları Amerikan emperyalistleri, işbirlikçi, tekelciler hiç de gördükleri kadar güçlü değildir. Onlar, geleceği olmayan bir yolda ilerliyor. Eğer biz tüm ilerci yurtsever güçler eylemlerliliği yolunda atılan adımları daha da güçlendirirsek, CHP'ileri, özetle yurtsever güçleri birlikte savaşına kabattırırsak, ülkemizin Ortadoğu'da, ABD emperyalizminin, NATO'nun bir sıçrama tahatasına çevrilmesine, topraklarımızın Amerikan "cevik kuvvetleri"ne, yeni atom roketlerine açılmasına engel olabiliriz. Aydınlık ve özgür bir Türkiye'nin yolunu açabiliriz.

"Bu 1 Mayıs'ı böylesi bir güçlürlüğü yolunda savaşına kutlayalım! Cuntalar gider, 1 Mayıs'lar, işçi sınıfı kalır!"

ABD'ye yaklaşmak, ölüme yaklaşıktır!

Barış için savaşımla demokrasi savaşımını iç içeliği, sınıksı bağı, Türkiye tarihinde hiç bu denli somutlanmamıştır. Türkmen, Hürriyet'e verdiği demecinde, "Hiçbir zaman Türkiye ile Amerika arasında bugünkü gibi karşılıklı anlayış mevcut olmamıştır" diyor. Yani cuntta, Türkiye'nin Reagan politikası yönüne girdiğini, Ortadoğu'ya yönelik Cevik Kuvvetlere geçit hakkı, us, olanak tanıdığını, SSCB'ne yönelik orta menzilli Amerikan roketlerinin Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yerleştirilmesine ses çıkarmayacağını teslim ediyor. Yani Reagan yönetimi, devlet terörü estiren, demokrasiyi ve barışı savunan herkesin tepesine binen, en küçük bir demokratik hakkı bile kullananları cezalandıran, Türkiye'deki gerici askersel diktatörlüğün arkasında diri. Onun, destekçisidir.

Bu, savaşım hedefimizi somutluyor. Demokrasi isteyen, demokratik bir anayasa isteyen herkesin, zorunlu olarak bu ardicı bir biçimde Reagan politikasına karşı çıkması gerektiğini gösteriyor.

Kuşkusuz dayatmalar daha önceden de vardı. Amerikan emperyalizminin Türkiye'ye yönelik planları da yeni değildir. Ne ki, ülkemizi ABD emperyalizminin elinde tam bir maşaya döndüren bu planlar, Reagan yönetiminin çığlık boyutlarına varan silahlanma, gerginliği tırmandırma politikası paralelinde dayatılmıştır.

1980 haziranını, NATO Bakanlar Konseyi'nin Ankara'da yapıldığı günleri anımsayalım. Türkiye'nin yedi büyük kentinde, yüzlerce ilçesinde düzenlenen barış gösterileri... İşçi sınıfının sendikall ve politik örgütlerinden, demokratik yığın örgütlerinden, çeşitli meslek kuruluşlarından, Barış Komitesi'nden, CHP'li, MSP'li parlamenterlerden, senatörlerden oluşan barış cephesini... Sımdı Türkiye'nin Reagan yönetimi eliyle, bölge ve dünya barışına karşı maşa yapılmasına karşı çıkan bu güçler eziliyor, saldırılara, baskılara, koğuşturmalara, işkencelere, tutuklamalara uğratılıyor. Bu da savaşım hedefini somutluyor.

Daha etkin bir politik ajitasyon!

• Elif TOROSLU

Yıl 1918. Devrimin hemen sonrası. Sovyet ülkesi yeni kurulmakta. Düşman dört koldan saldırıyor. Açlık yılları... Batlık'tan gelen işçiler, Halk Komiserleri'nin birisinin karşısına dikiliyorlar: "Nerede bizim ajitatörler? En kısa zamanda Bolşevik ajitatörlerle ihtiyacı var!" Neden? Çünkü onlar, Ekim Devrimi öncesi deneyimleriyle sunu iyi biliyorlar: Yiğirlara politik gerçekleri açıklayan, savaş kararlılığı aşılayan Bolşevik ajitatör Çarlığın işkencelerinden de, Beyazların makineli silahlarından da, emperyalistlerin silahlarından da daha etkindir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi tarihinde, Bolşevik ajitatörlerle ilgili olarak anlatılan öykülerden yalnızca birisidir bu.

Politik ajitasyonumuz, böylesi boyutlarda etkinleştirilmek. Komünist ajitatörün önünde duran hedef budur.

Komünistler, ekonomik ajitasyon politik ajitasyon ayırımı yapmaz. "Ajitasyonun bu iki türü" diyor, Lenin, "Sosyal Demokratların faaliyetinde, madalyonun iki yüzü gibidir" (Rus Sosyal Demokratları'nın Görevleri, Toplu Yapıtlar, İng.c.2, s.332). İşçi sınıfının sendikal savaşımına yardımcı olmak başka şeydir, ağırlıklı ekonomik ajitasyona vermek başka şey! Kendimizi, yalnızca işçinin en yakın güncel istemlerine ilişkin ajitasyona sınırlarsak, bu, pratikte, politik çalışmayı tatil etmek demektir. Çünkü, "Sosyal Demokrasi'nin görevleri diyor Lenin, "Yiğirların politik bilincini geliştirmektir" (a.g.y) devam ediyor: "Yiğirların ajitasyon yoluyla etkileme, ajitasyonun en geniş biçimlerini, gerek ekonomik, gerekse politik ajitasyonu içermeli, her vesileyle baskının her türünün tüm ortaya çıkış biçimlerine yönelmelidir"...

Demek ki, ajitasyonun devrimci çalışmamızdaki yeri, politik protestonun yaygınlaştırılması ve politik savaşımın örgütlülüğün düzeyinin yükseltilmesi için etkin bir araç olmalıdır. Bu nedenle komünist ajitatör, yiğirların ilgilendiren her şeyi ajitasyon konusu yapar. Bunlar içerisinde ücretler de vardır, işsizlik de, idamlar da, sinemada oynayan film de, bir televizyon programı da, Ecevit'in tutuklanışları da, mahalledeki kanalizasyonun bir türlü yapılmaması da... Yani, işçiyi, yiğirların ilgilendiren ekonomik, politik, kültürel, hukuksal, genellek, moral, her konuda, ajitasyon yapmayı tüm bu ayrı ayrı konuların partinin politik hedefleriyle bağlamayı öğrenmemiz gerekiyor.

Ya politik ajitasyonumuz, seslendirilmiş kesimleri anılamazsa? Soruyu böyle koymak, eksikliğimizi itiraf etmek, yiğirların gerisinde kalmayı baştan onaylamak demektir. "Eğer...

ajitatör, politik savaş fikrini nasıl bir yaklaşımla vereceğini bilirse, kendisinin konuştuğu dile konuşur, güncel yaşamından bildiği olgulara dayanır, en geri işçi bile politik savaş fikrini kavrar" (a.g.y) diyor Lenin. İsrar ediyor: "Neden Rus işçisi halkın böyle hunharcı muamele görmesi, köylünün aşağılanması... en küçük bir kültürel çabanın bile oluşturulması karşısında bu kadar az devrimci tepki gösteriyor? Bunun sorumluluğunu kendimize, yiğir hareketinin gerisinde kalmamıza, tüm bu utanç verici işleri en hızlı, yeterli kapsamlı ve sarıncı bir biçimde seçilememizde aramak gerekir" ("Ne Yapmalı" a.g.y.)

Yiğirlar ne istiyor? Ne düşünüyor? Ne konuşuyor? Olup bitenleri partimiz nasıl yorumluyor? Tüm bunları ustaca yoğurup birlikte yaşadığımız, seslendirilmiş insanların diline anlatabilmek. Onların önyargılarını, duyularını hesaba katmak. Yiğirlardan öğrenmek. Bu, her komünist için, komünist ajitatör için olmazsa olmaz!

Komünist çevresi, istemlerini, çıkarlarını, uğradığı haksızlıkları en iyi

Soruyoruz?

İtalyan Komünist Partisi yönetimi çıkması ortaya, "Avrupa işçi hareketinin tüm güçlerini", tüm kapitalist ülkeler işçi hareketini Lenin'in yolunda vazgeçmeye ve kendilerini önderlikleri "üçüncü yol"u izlemeye çağırıyorlar. Bize bu çağırışı yaparken neye, hangi deneyimlere, başarılarına dayanıyorlar? Soruyoruz. Bize ne öneriyorlar? - 24 Ocak cenderesi altında kıvranan emekçileri, kendileri gibi, sözde bunalımdan çıkmak için daha fazla özerliye, düşük ücretlere katlanmaya çağırıyorlar mı?

- Koçlar, Sabancılar boğazımızı sıkarken, özel tekelci mülkiyete kendileri gibi dokunmadan, sosyalizmin kurulabileceğini savunmamızı mı?

- AP başları yeniden tepemize binmek için sıra beklerken, onlara kendileri gibi, tarihsel uzlaşma önermemizi mi?

- Türkiye egemen güçleri bile, en küçük bir burjuva-demokratik hakkın varlığına tahammül edemeyen, en küçük bir devrimci çıkışı bile zorbalıkla karşılar, bizim, halka kendileri gibi burjuva demokrasisini sağlamak bir güvence olarak göstermemizi mi?

- Cunta, halkımızın en seçkin evlatlarına en barbar uygulamaları yaparken, bizim kendileri gibi Polonya'daki yasal yönetime karşı savaş açmamızı mı? 52 sendikacı asılmak istenirken, bizim karşı-devrimci terimimizli mi?

dile getiren, bu yolda en küçük bir eylemin bile örgütlenmesine yardımcı olan, bu eylemin en önünde savaşan, bu arada politik eğilimin her biçimi konusunda etrafını bilgilendiren adam olarak tanır. Bu nedenle onu sever, sayar. Ona güvenir.

Ağırlıklı olarak, yiğirların en ileri kesimlerine hitap etmek zorundayız. Politik gerçekleri açıkla kampanyamız, bu ileri kesimleri sarıncı, daha da yiğinsallaştıracak, çok daha zenginleşip gelişecektir.

Cunta saldırıyor. Tehlikeler arttı. Bu koşullarda ne yapmalı? Sıkı güvenlik önlemleri alıyoruz. Ama politik ajitasyonu rafa kaldırmıyoruz! Birincisi, partiyi korumaktır. İkincisi ise, parti çalışmasını tatil etmek demektir. Başımız, politik ajitasyon yaptığımız için değil, koşullara ve zamana en uygun biçimde politik ajitasyon yapmadığımız için derde girer. O halde bu koşullarda da politik ajitasyon yapabilmeyi daha iyi öğrenmeliyiz.

Gereken yerde Ezop diline konuşur. Düşmanın piyasaya sürdüğü kav-
► Arkası 7. sayfa

- Cunta tüm bu barbarlığı, en başta ABD yönetiminin sağladığı destekle gerçekleştirebilirken, aynı ABD yönetimi ülkesi nükleer bir saldırı üssüne döndürmek için girişimlerini artırırken, çevik kuvvetlerini üzerimize salarken, bizim dünya ve bölge barışının tehlikeye girmesinden, kendileri gibi, karagün dostumuz Sovyetler Birliği'ni de sorumlu tutmamızı mı?

- NATO üyeliği, ekonomik, politik sosyal tüm bunalımların böylesi derinleşmesinin baş nedeniyken, kendileri gibi NATO'dan çıkma istemini ağızımıza almamamızı mı?

- Kendileri gibi dünya komünist hareketinin genel çizgisi karşı çıkamamızı, SBKP ile aramızda "mesafe koyma"mızı, reel sosyalizme dayanmadan vazgeçmemizi, böylece tüm gerici güçlerindendir, sağlı, "soi"lu oportünistlerden alışı toplanak için, halkımızın savaşımını uçuruma sürüklememizi mi?

- Anti-sovyetizm, anti-komünizm karşı savaşmak zor diye, kendileri gibi ona teslim olmamızı mı?

Soruyoruz İKP yönetimine, bizden ne istiyorlar!

Niçin bizi denemiş, sınamış, doğruluğu ve sonuç alıcılığı onlara kez kantonlanmış Leninli yoldan alıkoymaya çalışıyorlar? Soruyoruz?

www.aydinlik.com.tr

Barış ve ekonomi

●Işık YENİCE

Barışçı bir dış politika, barışçı bir ekonomi gerektirir. Cuntacı generaler, ağzılarında "barış", "silahsızlanma" ninnilleriyle, topraklarımızı ABD'nin, NATO'nun yeni saldırılar amaçlarına peşkes çekmekle kalmıyorlar. "Ulusal savunma sanayii" adı altında, ABD tükelleri ve işbirlikçileri elele ekonomiyi de militaristleştirmeye çalışıyorlar.

1950'lerde, Makine Kimya'nın ulusal sanayi temelinde, savunmaya dönük hafif silah üreten kimli fabrikaları, ABD ve NATO emriyle gazocacı vb. yapılar hale getirilmişti. Aynı ABD bugün, ulusal değil, sapına kadar bağımlı ve basit montaja dayalı, savunmayla değil, ABD ve NATO'nun yeni saldırılar politikasıyla bağlı bir silah sanayine omuz veriyor. Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri gibi petrol zenginleri gerici Arap ülkelerine, milyarlarca dolarlık silah satışı yapan ABD bunların 4 milyar dolarlık tamir ve bakım işini sofranın artıkları olarak Türkiye'ye teklif ediyor. Türkiye bölgesindekî Arap-İslam ülkelerinin silah tımarıcısı ve cephanesi satıcısı olmak gibi uğursuz bir göreve yönlendiriliyor. ABD dünya çapında gerginlikleri artırdıkça, Türkiye'de her alanda, ekonomide, politikada militaristleşme hız kazanıyor.

Atatürk Barajına, traktör ve kamyon dizel motorları fabrikasına kredi vermeyi reddeden emperyalist kurum ve tükeller, Türkiye'de, Pakistan'a, ötekî gerici Arap-İslam ülkelerine satılmak üzere askersel amaçla telsiz ve elektronik araç montaj ve tamir edecek fabrikalar için yatırım yapıyor. Daha geçenlerde, Türk Hava Kuvvetleri Vakfının % 51, Aydın Yatırım İnvest. inc. adlı ABD şirketinin % 38 payla ortak olduğu bir kuruluşun temeli atıldı. Üstelik ihracata yönelik bir sanayi olarak tüm teşvik olanaklarından yararlanacak.

Dünya Bankasının, IMF'nin emriyle ulusal ekonomi için önemli bir dizi yatırımı durdurulurken, Northrop ve General Dynamics gibi ABD silah tükellerinin silah sanayii için çabaları yoğunlaşıyor. İşbirlikçi tükellerle ortak 300 bombardıman uçağı monte edecek bir fabrika, bu omzasa, şaşas gemisi vb. yapımı için piyasa araştırması yapıyor.

Gerçekce, hazır uçak bloklarının montajından ibaret olacak, söylenen yalanların tersine, yeni iş alanı, ya da ileri bir teknoloji sağlamayacak bu sözde sanayi, ABD silah tükelleri için 750 milyar TL'lik bir silah satışıdır. Üstelik Northrop yetkilisinin belirttiğine göre, karşılığında ülkemizin maden, besin ve cimento gibi temel ihrac ürünlerine yıllarca el konulacak.

Bu adımların, ulusal savunmayı ve bağımsızlığı güçlendirmekle hiçbir ilgisi var mı? Kuşkusuz hayır! Tersine ABD'nin benzeri biçimde silah sanayi ve ihracatına yönlendirildiği, Tayvan, G.Kore, Singapur gibi,

YAŞAYAN SOSYALİZM

Sovyet tarımında gerçek

Uluslararası emperyalist propaganda, bizdeki gerici burjuva basını "Sovyetlerde açlık" diye tutturmuşlar. Ana "gerekçeleri" de, "ABD'den tahıl alıyor" olması. Bununla, akıllarınca, sosyalist düzeni başarısız gösterecekler. Gerçek durum nedir?

1965-1980'de gıda malları üretimi (et 1,5 kat, süt % 25) nüfus artışına (%14) oranla çok daha hızlı arttı. Gene de ihtiyaca tam anlamıyla yetilmiyor. Niçin? Gıda tüketiminde yapısal değişim oldu: Yaşam düzeyi yükseldi. Kişi başına parasal gelir, ortalama iki katına çıktı. Kişi başına et ve et ürünleri tüketimi yılda 41 kg'dan 57 kg'a; süt ve süt ürünleri tüketimi 215 kg'dan 314 kg'a, yumurta tüketimi de 124 kg'dan 238'e çıktı. Buna karşılık patates tüketimi, 142 kg'dan 112 kg'a, ekmek ve unlu mamul tüketimi 156 kg'dan 139 kg'a düştü.

Uzun yıllar ekmek, et, süt, yumurta vb. temel gıda mallarının fiyatları sabit kaldı. Kimileri bugün maliyetin altında satılıyor. Örneğin et fiyatları, 1962'den beri değişmedi. Devlet, bütçeden her yıl bu fiyatları sabit tutmak için 26-30 milyar ruble harcıyor. Kapitalist ülkelerde olduğu gibi, et, süt, yumurta vb. tüketiminin artışı fiyat artışlarıyla frenlenmiyor. Sosyalist devlet, hayvansal ürünlerin alatalektli artışı hakkı ve doğal olduğu açısından hareket ediyor. Fiyatların korunması koşuluyla bu ürünlerin üretimini daha hızlı arttırmasına yöneiyor. SBKP'nin XXVI. Kongresi, "tarım-endüstri kompleksleri" programını çizdi.

Hayvansal üretimin hızla artırılması, yem, tahıl üretimiyle sıkıca bağlı. Tahıl konusunda durum ne?

Buğday, çavdar, arpa ve yulaf üretimini birlikte alırsak, örneğin 1979'da kişi başına ABD'de 339 kg iken, SSCB'de 615 kg idi. Yalnız buğday üretimi ise ABD'de 261 kg iken, SSCB'de 343 kg idi. Ve bu Sovyetler Birliği'nde kişi başına ekmek tüketimini tamamiyle karşılıyor. Öyleyse SSCB neden yine de tahıl satın aldı, alıyor? Burada mısır üretiminin ilkskin verileri değinilm.

Yine 1979 verilerine göre, SSCB'de hektar başına 3140 kg mısır üretilirken, ABD'de 6880 kg üretilirdi. Yukarıda sözü edilen tahıl türlerine, mısıra da katarsak, ABD'nin kişi başına tahıl üretimi 1255 kg'a, SSCB'nin ise 647'e çıkıyor. Bunun başlıca nedenlerinden biri şu: Mısır üretimi, yeterli yağış oranı olan kıtasal sıcak iklim gerektiriyor. ABD bölgesi bölgelere yeterince sahlı, SSCB ise değil. 1971-1974'de ABD tarım bakanı olan Earl Butz şöyle diyor: "ABD, verimli toprağı, elverişli iklimi, yeterli yağışı ve tarım işlerinde yüksek düzeyde makineleşmeye uygun coğrafi yüzeyi olan dünyanın en büyük doğal servetine sahiptir... Bu, yeryüzünün hiçbir başka ülkesinde olmayan bir öncelikli." SSCB'nin topraklarının üçte biri, donmuş toprak. Ancak dörtte biri tarıma elverişli. Bununla ancak 1'l normal yağış alıyor. Ortalama üç yılda bir temel tarım alanlarında kuraklık oluyor. Savaşta faşist Hitler orduları, en önemli tarım bölgelerinin üzerinden iki kez yakıp yıktı geçtiler.

Demek ki, SSCB'ne gerekli olan (ve ithal ettiği), hayvancılık için yemlik tahılları, Ve en başta mısırdır. SSCB, ABD'den 14,3 milyon ton (1978) tahıl almış, bunun 11 milyon tonu mısır olmuştur. Geri kalan az miktardaki ekmeklik tahıl ise, çok daha ucuza geldiği için alınıyor. Uzakdoğu bölgesi için tahılı on bin kilometre uzaklıktaki Ukrayna'dan, hatta Kazakistan'dan karayolu ile taşımak, kuşkusuz ki, deniz yoluyla ABD'den getirmeye oranla çok daha pahalıya maloluyor. Sonra SSCB, hâlâ sömürgecilğin mirasına karşı savaşım veren Vietnam, Angola, Afganistan gibi ülkelere tahıl yardımı da yapıyor.

Görülüyor ki, SSCB'de ne "açlık" var, ne de tahıl ithalinin, sosyalist düzenin "başarısızlığı" ile bir ilişkisi var. Sosyalist düzenle ilişkili olan, bu sorunun açıklıkla ortaya konması, kararlılık, planlı olarak üstüne gidilmesidir. Bu sayede ortalama yıllık üretim, 6. Beş Yıllık Plan döneminde (1951-1955) 88,5 milyon ton iken, 7. BYP'da 121,5, 8. BYP'da 130,3, 9. BYP'da 181,5 ve 10. BYP'da 205 milyon tona çıkarıldı. SBKP'nin XXVI. Kongresi'nde Brejnev yoldaş şöyle diyor: "Ana doğrultular kapsamında 11. Beş Yıllık Plan döneminde yıllık ortalama tahıl üretiminin 238-243 milyon tona yükseltilmesi öngörülmüyor".

Ülkemizi de ekonomik, politik ve askersel olarak kendine sınıksı bağlama araçlarıdır. Türkiye ve bölgedeki gerici Arap-İslam ülkeleriyle kurulmak istenen saldırılar askersel bağlaşıklık, ekonomik ve askersel temel taşlarını atmanın "akıllıca" bir yoludur. Ülkemizin, NATO'dan, onun askersel kanadından çekilme "tehlikesine" karşı alınmış bir önlemdir.

Ekonominin militaristleşmesi, devlet-tekel bütünleşmesinin, tükellerin devlete ekonomik, politik askersel

her yolla tümüyle egemen olmasının bir yoludur. Emperyalizme göbeğinden bağlı işbirlikçi tükellerin, ona bir ölüm ticaretinde ortak olmasıdır. Bu yeni ortaklık, bölgede jandarmalıklık öteye, ABD ile elele, gerginlik, savaş, silahlanma kışkırtıcılığı gerektirir. Üstelik önce silah satmak için kışkırtıcılık yapan sonunda kendisi silah almak zorunda kalır. El kolu iyice bağlanır.

Silah sanayi ve satışlarının gerektirdiği
► Arkası 6. sayfada

LENİN KÖŞESİ

Pravda 70 yaşında

"İşçi sınıfı hakikati bilmelidir. İşçi gazetesi Pravda (Rusça'da hakikat, doğru demektir) adına yazırsı olmalıdır".

5 Mayıs 1912'de Marks'ın doğum yıldönümünde, yayına başlayan Bolşeviklerin legal organı, ilk günlük işçi gazetesi, Pravda'nın o günkü başyazısında böyle denliyordu.

Pravda'yı Lenin kurdu. Lenin, Bolşevik basının tüm eski deneylerini Pravda'da birleştirdi. Uzun yıllar Pravda'yı yönetti. Yüzlerce yazısı yayınlandı Lenin'in Pravda'da. Lenin'in Pravda'ya katkısı bunlarla sınırlı değildi. Lenin, Pravda'nın ve tüm komünist basının temel ilkelerini koymuştur.

Pravda her zaman Lenin'in, SBKP'nin çizgisine sadık kaldı. Onun için, şaşmaz politik çizgisile- SBKP MK'nin elinde "gerçek ileri sınıfın aydınlatılması ve pekiştirilmesinin bir organı" (V.I. Lenin, Toplu Yazılar, Ing. c.19, s.63) -ve dürüst gazeteciliği ile- "bizim tam ve doğru enfomasyona gereksinimli var" (agy c.42, s.339)- dünyanın en çok okunan, en etkin gazetesi, tüm komünist basının öncüsü oldu.

Pravda, SBKP'nin savaşımının her aşamasında, Ekim devriminin hazırlanmasında ve gerçekleştirilmesinde, yeni toplumun kuruluşunda ve bugün komünizm kuruculuğunun her alanında büyük rol oynadı, oynuyor. Topladığı sosyal, politik enfomasyonu yığınlara, partinin konularından, bilimsel politik yorumunu yaparak ve onların anlayacağı biçimde ilettili. Yığınları bu doğrultuda eyleme geçirdi. Savaşımın her ayrı aşamasında, parti kuruculuğunun etkin bir aracı oldu.

Pravda her zaman aktif politik savaşımın içindedir. Yığınların sarsılmaz güvenini kazanmıştır. Yığınlarla sıkıca bağlıdır. Lenin'in "daha çok, daha çok, hep daha çok işçi mektupları" (agy. c.34, s.281) sözünden yola çıkmıştır. Tüm Sovyetler Birliği'nde 7 milyon muhabiri vardır. Yılda yarım milyon okuyucu mektubu alır. Böylece yığınların Pravda'nın çizgisini nasıl algıladıklarını, tepkilerini öler, kendini sinar.

Pravda yığınlarla, parti, Sovyetler, ekonomik yönetim organları arasında bir bağıdır. Aynı zamanda toplum yönetiminin aksayan yönlerini düzeltmesi için, bir eleştiri kürsüsüdür. Daha etkin yönetimin bir örgütleyicisidir. Hepsinden önemlisi yığınlara yol göstermesi, onları aktif eyleme seferber etmesiyle, onları yönetimin önesi yaparak, sosyalist demokrasinin daha da yetkinleşmesinin bir aracıdır.

Pravda her zaman dünya devrimci sürecinin gelişmesi ile bağlı olmuştur. Proleterya enternasyonalizmine bağlılığı, onu, tüm dünya komünist hareketi, tüm ilerici güçler için bir güç kaynağı yapmıştır. Curitanın ağır saldırıları altındaki Türkiye komünistleri, bunu kendi yaşamlarından biliyorlar.

Pravda, okuyucularına ilk gün verdiği sözü tuttu, tutuyor.

Hangi "model"?

Bir buçuk yılı aşkın bir süredir, tüm gericiçlik, onların hink deyicisi oportünistler bağrışır duyuyorlar: "Polonya'da olup bitenler, 'Sovyet modeli' nin iflas ettiğinin kanıtları". Bakın Polonya'lı yılların komünist, 13 Aralık 1981 öneimleri alınmazdan önce, Sovyet gazetecilerinin kendisine bu konuda yönelttikleri soruyu nasıl yanıtlıyor: "Polonya'da Sovyet tipi sosyalizm 'modeli' mi? diye acı acı yazık salladı, yaşı komünist, ne yapık ki bizdeki sosyalizm Sovyet tipi olmaktan uzaktır. Kuşkusuz, sizin örneğiniz vardı, dünyada ilk sosyalist devrimi yapan devletin örneği. Sizde olduğu gibi bizde de erki emekçiler ele geçirdi. İşçiler bakan oldu. İşçiler bakanlık koltuklarına oturuyorlar ve masa başı çalışmaya yapmaya alışık olmadıklarından her yanları ağırmaya başlıyordu. Sizin gibi biz de, sosyalizmi kurmayı amaçlıyorduk. Ve o dönemde ortaklık sizinkinden başka deneyim yoktu. Ama bizdeki koşullar farklıydı. Sosyalizm kuruculuğu pratiği de bambaşka oldu. Buna örnek mi istiyorsunuz? Bundan birkaç gün önce Kardinal'in cenaze töreni vardı. Bizim televizyon bu töreni tam beş buçuk saat boyunca naklen verdi! Bu mu Sovyet tipi sosyalizm 'modeli'? Ya geleceği düşünmeden yabancı bankalardan borç almak, bu borçların kapitalizme önce ekonomik, sonra da politik bağımlılığa yol açabileceğini hesaplama, bunlar neydi? Sosyalist ekonomi kuruculuğunda Sovyet tipi yöntemler mi? Ya bu son yıllarda yığınlar arasında ideolojik çalışmayı bir kenara bırakmak, bu mu Sovyet tipi sosyalizm 'modeli'? Ideolojik düşmana karşı savaşımda kararsızlık da mı Sovyet deneyimi? Partinin tepesindeki yolsuzluklar da dışardan dayatılmış yabancı bir deneyim mi? Hayır. Ne yazık ki bunlar bizim kendi 'model'imizdir, kendi deneyimimizdir'".

Savaş geri dönün!

• N. GÜREL

"Bana göre, bugün ve dün, sosyalist ülkelerdeki komünist partileri ve komünistler, a) kendi koydukları yasaları kendileri çiğnıyorlar; b) komünistliği imtiyazlılık gibi birşey olarak görüyorlar; c) komünist partisi üyesi olmayı bir geçim aracı olarak görüyorlar. (Bunun sonucunda komünistlerin maddi-manevi yaşam düzeyi haktan daha yüksektir. Bürokrasi denilecek bir tabaka oluşmuştur)..."

Bu satırlar, İçişleri Ses'inin 190-191. sayısının 7. sayfasında yer aldı. F.Almanya'nın Münih kentinden İçişleri Ses'ine yazan A.V.'şunları da söylüyor: "Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinde... bugün kapılar açılca, abartmasız halkın dörtte üçü Batı'ya gelmek ister. Doğu'da insanlar Batı demokrasisinin hayranı durumunda."

A.V'nin satırlarından, kendisinin Federal hükümetteki Schmidt'lerin mi, yoksa Baviera hükümetindeki Strauss'ların mı daha çok etkisi altında kaldığı pek anlaşılamıyor. Ama şurası kesin ki, o, bu sözleriyle ya Avrupa Sovyetler Birliği'ni, Sosyalist ülkeleri "eleştirmeyi" kendine baş

ideolojik-politik uğraş seçmiş olan Yürükoğlu'nun gerçek görüşlerini tam bir açıklıkla ortaya seriyor. Bu kaba anti-komünizmle, Yürükoğlu'nun aylardır, Marks'dan, Lenin'den alıntılarını, dünya devrimi ve kavramlarını ardına gizlenerek yürütmeye çalıştığı ince anti-komünizmin, anti-sovyetizmin maskesini indiriveriyor.

Yakın çevresindeki kimi "gerçekçi" kişilerin Yürükoğlu'nu açık anti-sovyetizimde frenleme çabaları da artık para etmiyor. İKP yönetiminin son tutumunu, emperyalistlerin, gericiğin yanısıra Yürükoğlu da alkışlarla karşıladı: "İşçi sınıfı tarihinde ilk kez demokrasiz-sosyalizm konusu Batı Avrupa'nın yüro-Komünist partileri eyleye gündeme geldi... Tarihşel olarak bu partilerin katkısı budur" (İ.S. s.186-187, s.11) Kadırsınas Yürükoğlu doğru söylüyor. Reel sosyalizm ülkelerinde demokrasinin olmadığını söylemek, gerçekten de emperyalizmin, gericiğin sosyalizm düşmanı olması için yapılmış büyük bir katkısıdır. Yürükoğlu da, İKP yönetimi de, "sosyalist ülkelerde demok-

rası yoktur" derken, gerçekte sosyalist düzene karşı çıkarılan emperyalizme işbirliği içinde bu düzene karşı eyleme geçme özgürlüklerinin olmamasından yakınıyorlar. Örneğin Yürükoğlu Sovyetler Birliği'nde Sahrav gibilerine karşı alınan önlemlerin kaldırılmasını istiyor (agy. s.14).

Dünün keskin solcusunun, proleterya diktatörlüğünün ateşi savusucusunun geldiği yere bakını! Üstelik Sovyet hükümetinin bu gibi kişilere karşı aldığı önlemleri, Yürükoğlu emperyalist basının uyurduğunu yalanlarla karalıyor. Bu kişilere işkence uyguladığını, psikiyatrik hastanelere kapatıldıklarını ileri sürüyor. İçinde biraz iyiyetli olan, sosyalizme biraz inancı olan, Sovyet gericiğini biraz olsun tanıyan birisinin, eli varır mı bile bu iğrenc şeyleri yazmaya?

► Arkası 7. sayfa

"Saraçhane ruhu"nu ayağa kaldırın !

● Mehmet YAVUZ

"İşçiler mutlu bir azinliktir". TİSK kongresinde tekelci patronlar böyle dedi. TİSK'in, TUSİAD'ın, Odalar Birliği'nin yöneticileri cuntanın hazırlattığı Anayasa üzerine görüşlerini açıklarken, 1961 Anayasasının getirdiği reformist "sosyal devlet" ilkesine bile, 1936'dan beri varolan "yasaların çalışanlardan yana yorumlanması" ilkesine bile karşı çıktılar. Sarı sendikalarla bile tahammülleri olmadığının dile getirdiler. İşçi çıkartmalarının tümüyle serbest bırakılmasını istediler. Düşmanın bu hedefleri, işçi sınıfına neler karşı kavgaya yürütmesi gerektiğini gösteriyor. Bu kavganın verileceği alanlardan birisi de yaklaşan Türk-İş kongresidir.

Türk-İş kongresi her türlü sendikal çalışmanın yasaklandığı, işçi haklarının yok edildiği, cuntanın baskı rejimi altında yapıyor. DİSK'in kapatılması, sınıf sendikacılarının tutuklanması, Türk-İş içinde işçi çıkarılarının savunularına da darbe oldu. Gerici, cuntanın gelişleyle, Türk-İş'teki düstür sendikacılar karşısındaki konumlarını daha da güçlendirdiler. Bu onların bugün, yaklaşan kongre öncesinde aralarındaki koltuk kavgasını daha da kızıştırdı. İşçilerin çıkarıları ise, ancak kongre öncesi" seçim nutukları" na malzeme oluyor.

Türk-İş'in, bu başı gövdesinden kopuk durumu, işçi-sendika düşmanlarının konfederasyon üzerinde oyunlar çevirme heveslerini artırıyor.

Önce, işçi düşmanı cunta, 12 Eylül'den bu yana kendisine ses çıkartmayan, işbirliği yapan Türk-İş yönetiminden yeni ödünler istiyor. Sendikalaşma, toplu pazarlık, toplu sözleşme ve grev haklarını hiçe indirecek yeni sendikal yasalara "evet" diyecek bir Türk-İş yönetimi istiyor. Konfederasyon içindeki tüm düstür ve ilerici sendikaları "temizlemiş" istiyor. Böylece Türk-İş'i kendi gerici anayasasına uydurmayı tasarlıyor.

AP ve faşist MHP de aralarında işbirliği yaparak, Türk-İş'i hepten kendi denetimlerine almak istiyorlar. Bu amaçla Türk-İş içindeki adamlarını, sendika düşmanlarını seferber ediyorlar. Erçekil-Özdemir kilgisi sendikal hakları savunan sendikacıları karalamaya "seminer"leri düzenliyor. Amerikan yetiştirmesi K.Özdemir, akli sıra işçilere sempatik gözükme için, "lokovat anayasada yer almasın, sadece yasal bir hak olsun" diyor. Gerici AP'li S.Yılmaz, yarım ağızla, işçi haklarını savunur gözüküyor. AP rozetli, MHP yanlısı M.Başoğlu ise, sosyal demagojide daha ilerlere giderek, "işçilerin geçnebilmesi için en az 25 bin liraya ihtiyacı vardır" diyor. O.Erçekil'in "bu kongre önemli kararlara gebe" sözleri bu gerici-faşist çetenin amaçlarını topluca dile getiriyor.

Cuntanın bakan'ı Sıde ile bunlar arasındaki "kavga", koltuk kavgasıdır. Bunlar, işçilerin çıkarını nasıl da

iyi koruruz diye çatışmıyorlar. Tüm Türk-İş'in işbirlikçi tekelcileri, onların istedikleri rejimin çıkarına bağlanmasından yanadır. Tüm cuntaya yardımcı olmaktadır.

Bu sendika düşmanlarına karşı, tüm işçilerin, düstür sendikacıların, sendikal haklardan yana olan herkesin elinden geleni ardına koymaması görevdir. 1946'dan beri süren legal sendikal savaşımın cuntanın darbe-rinden arta kalan kazanımlarını da ortadan kaldırmak isteyenler kapıya dayanmıştır. Sorun Türkiye sendikal hareketinin onurunu korumak sorunudur. Milyonlarca işçinin, binlerce sendikacının uzun savaşımıyla kazan-dıkları hakları savunmaktır söz konu-su olan.

En temel sendikal haklardan, özgür sendikacılıktan, 1961 Anayasasındaki haklardan, daha geniş ulusal demok-ratik haklardan yana olan herkes, Türk-İş'in tekelcileri ve onların po-litik partilerine peskeş çekilmesine karşı çıkan tüm işçiler, sendikacılar, sendika düşmanı çeteye karşı birlik olmalıdır.

Tüm Türk-İş'li işçilerin, düstür sendikacıların, Kongre delegelerinin omuzlarında, gerçek ücretleri 20 yıl öncesinin düzeyine düşürülmüş, sendikası bırakılmak istenen 5 milyon işçinin ve ailelerinin, tüm işçilerin,

emekçilerin ekmeğini korumak soru-mululuğu vardır. Türk-İş kongresin-de tüm işçi sınıfımızın sendikal birlik özlemi dile getirilmeli ve savunul-malı, DİSK yöneticilerine sahip çı-kılması, DİSK'in açılması istemi yük-seltmelidir.

Türk-İş kongresi ulusal çaptaki sorunlara kayıtsız kalamaz. 24 Ocak politikasına, 1961 Anayasa'sının yırtılmasına, ABD çevik kuvvetlerine karşı Türk-İş kongresinden yükselecek her ses, en geniş yığınların, tüm ulusal, demokratik güçlerin desteğini kazanacaktır.

DİSK'li, bağımsız sendikali, sendikası tüm işçiler, emekçiler Türk-İş'teki düstür sendikacıların savaşımına omuz vermediler.

1961'de Türk-İş'in düzenlediği Saraçhane mitinginde Türkiye işçi sınıfı, özgür sendikalaşma, toplu sözleşme, grev haklarını savunmuş, birlik isteğini gür sesle duyurmuştu.

Türk-İş kongresine katılacak, işçilik onurundan ödün vermeyen delegeler, düstür sendikacılar! Türk-İş kongre-sinde Saraçhane ruhunu yaşatın, ge-liştirin! Bu kongre kürsüsünü, Türk-İş'i Sendika düşmanı çetenin entrikalarına karşı koruyacak bir silaha dönüştürün! Saraçhane ruhunun yeniden yükseldiği bir kürsüye dönüştürün!

Deniz'leri , Mahir'leri anmak !

Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, arkadaşları, bundan on yıl önce, bu aylarda barbarca öldürüldüler.

Bilfiil işçiler, ilerici aydınlar Deniz'leri, Mahir'leri 6. Flotuya protesto eylem-lerinde, bağımsızlık mitinglerinde, ABD emperyalizmine, NATO'ya, Amerikan öslerine karşı savaşlarda tanıldılar. Onlar anti-emperyalist gençlik hareketinin önderlerindendi. ABD emperyalizmine karşı savaş içinde piştiler, tüm eylem-lerini ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine yönelttiler.

Amma onlar, Marksist-Leninist sosyalist devrim teorisini, proletaryanın tarihsel misyonunu yeterince kavrayamadılar, savaşımaları yığınları bağlayamadılar. Bir avuç kahramanın yiğitliğinin yeterli olacağını sandılar. Bunun için serü-veci bir çizgiye vardılar ve bunun için eylemlerinin sonuçlarından yığınlar değil, burjuvazi yararlandı.

Ne ki, bu onların ateşli birer anti-emperyalist oldukları gerçeğini hiçbir za-man gögelemez. Onlar halkımızın sınıf savaşımına tarihinde esas itibarıyla bu yanlarıyla geçeceklerdir. Halkımız onların emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savastıkları için öldürülen yiğit gençler olarak anacaktır.

Bugün halkımızın başdüşmanları gene aynıdır: ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçileri! Gerici askerel diktatörlük en başta ABD emperyalizminin destēi ile ayakta duruyor. Ölkemize çevik kuvvetlerini, yeni nükleer füzelerini yer-leştirmek isteyen, 24 Ocak politikasını dayatan en başta hep ABD emperya-lizmidir. Emperyalizmi ülkemizden kovmadan, aydınlık bir geleceğe uzanmak olanaklı değildir.

12 Mart'tan sonra Deniz'lerin, Mahir'lerin izleyicisi olduklarını söyleyenler, brneğin Dev-Yol vb. akımlar bu gerçeğin yeterince bilincine varabildiler mi? Onların olumlu yanlarına yeterince sahip çıkabildiler mi? Bunun için ne gerekiyor?

Bunun için, yığınların karşısına "Tek yol devrim", "Kurtuluş kadar savaş", "Kahrolsun oligarşi" gibi teorik olarak doğru, ama ne yazık ki içi boş, somut devrimci bir içerikle doldurulamamış belgilerle değil, onları en başta ABD emperyalizmine, işbirlikçilerine, NATO'ya karşı savaşına çağırın belgilerle çıkarmak gerekiyor. Devrimin, kurtuluşun yolu, dün olduğu gibi bugün de önce-likle emperyalizme ve en başta ABD emperyalizmine karşı savaşımından geçiyor.

Bunun için MLSPB, Aclililer vb. gibi anarko-terörist grupların Mahir'lerin adlarını kullanarak, kendi tabanlarındaki gençleri sonunda yalnızca emperya-lizmin ve işbirlikçilerinin işine yarayan eylemlere sürüklemelerine karşı ardıcıl tutum almak teröristlike ABD emperyalizminin bağıni görmek gerekiyor.

► Arkası 6. sayfada

TKP'siz demokrasi olmaz!

Evren Bursa'da "TKP'nin Türkiye'de işi yok" dedi. Gerçekte, Türkiye'de demokrasi olmayacak demek istedi. Olacak mı olmayacak mı? Bu sorunun yanıtını Evren veremeyecek. Bu sorunun yanıtını gerçek bir demokratlardan yana olanlar birlikte savasmanla başararak verecek.

TKP'ne karşı açılan davalar sürüyor. Bu davalarla TKP üyesi oldukları sayıya yargılananlar, daha ilk duruşmalarda kendilerine yapılan işkenceleri kamuyolla duyurdular. Savcıların düzmece iddianmelerinin, işkenceyle alınmış kimi ifadelerden başka kanıta dayanmadığı ortaya çıktı. Ama gerçelik saldırılarını sürdürüyor. Sikiyönetim savcıları TKP'ne karşı yeni davalar tezgahlamak peşindedir. Tek yöntemleri yine işkence. Cunta yasaklarına yeni yasaklar ekliyor. Yine de bütün bunlar, ne TKP'nin ne de diğer demokratları güçlerinin varlığına ve savaşına son veremiyor.

Gerçeklik psikolojik savaşta da başarıya ulaşmadı. Boyalı basında TKP'ne karşı dizi listüne dizi yayınlayanlar, şimdiki sessizleşti. Bugün daha uygun gördükleri yöntem, uydurma haberler, dedikodulardır. Çünkü cunta davaları sessizce hâliyle, onlarca yıl ceza kesmek istiyor.

TKP davalarının a yargılananlar işkenceleri bir bir ortaya serdikçe ve

onlarla dayanışma yükseldikçe, işkencelerin yanında saf tutanlar da açığa çıkıyor. Yürükoğlu da, tipki savcılar gibi işkenceyle alınmış kimi ifadeleri TKP'ne karşı kullanmaya yettendi. Cuntayla bu takım arasında neredeyse işbölümü var. İkisi de başlarını sert kayaya vurdular. Hem savcılar hem de bu "takim" en iyi yanıtı, işkencelere boyun eğmeyen, konuşmayan tutuklu yoldaşlarımızdan, mahkemelerde dik başları, onurlu davranışlarıyla öden vermeyen yoldaşlarımızdan aldılar.

Bugün bir çok davada cuntanın idama, onlarca yıl hapse mahkum etmeye çalıştığı komünistlerle, ilericiyle dayanışma, ülkenin karantaktan kurtarılması, gerçek bir demokrasinin kurulması savaşımından ayrılmıyor. TKP'ne karşı açılan davalarla yargılananlarla dayanışma, Komünist Partisi'nin ve diğer ilerici yurtsever güçlerin gerçek bir demokrasi için yürüttüğü savaşıma katılmak, ona güç vermek anlamı da taşıyor.

TKP tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını istiyor. Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına katılan diğer güçlerin de aynı istemi desteklemeleri TKP davalarında yargılananlarla dayanışmayı yükseltmeleri bu savaş, savaş kardeşliğini güçlendirecektir.

Deniz'leri Mahir'leri anmak!

►Başı 5. sayfa

Bunun için, Halkın Kurtuluşu gibi grupların Deniz'lerin adlarını kullanarak kendî tabanlarındaki gençleri, kâh Pekin kâh Tiran ağzıyla, anti-sovyetizme sürüklemelerine karşı ardıcıl tutum almak gerekiyor.

Bunun için, ABD emperyalizmine karşı olan tüm güçlerin birliği için ardıcıl çaba göstermek gerekiyor. Halkımızın dostlarını iyi tanımak gerekiyor.

Sandınist'ler, Farabundo Marti savaşçıları için başarılar kazanıyorlar? Onlar ABD emperyalizmine karşı savaşıyorlar. Düşman gibi dostu da biliyorlar. Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin dostudurlar. Komünistlerle omuz omuza savaşıyorlar. Marksizm-Leninizm böyle uyarıyorlar.

Oteyandan, ağızdan "devrim" sözlerini düşürmesine karşın, ABD emperyalizmine karşı savaşımı yok sayan anti-sovyetizm "uzmanı" Yürükoğlu, salt anti-emperyalist savaşım verdiği için, Mahir Çayan'ı aşağılıyor. Çayan'ı kendisinin hakaret anlamında kullandığı bir kavramla niteliyor, "O bir Kemalistti" diyor. Amacı Dev-Yol gibi akımların yandaşlarını anti-emperyalist savaşımından vazgeçirmek. Kendisinin, Halkın Kurtuluşu vb. nin seferlerinin, Doğu Perinçek'lerin bataklığına, anti-sovyetizmin girdabına çekmektiler.

Burjuvazi kendi ideolojisi olan Kemalizm anti-emperyalist içeriğini boşaltırken, Deniz'ler, Mahir'ler ateşli bir anti-emperyalist oldular. Burjuvazi ideolojisinin anti-emperyalist görüşleriyle asabildiler. Marksizm-Leninizmden esinlendiler. Gerçek Kemalistlere de, TKP'ne de Yürükoğlu gibi düşman olmadırsa bu, halkımızın gerçek düşmanını iyi bilemelerinden, burjuvaziye değil, halkımıza hizmet etmek istemelerindendi.

Deniz'leri, Mahir'leri öldürmelerinin onuncu yılında gerektiği gibi anmanın tek yolu, emperyalizme karşı savaşımı gene başa almaktır geliyor. Bu, Marksizm-Leninizme ulaşmanın da yoludur. Gerçekler ancak emperyalizme karşı çetin savaşların sürecinde kavranabilir. Biz komünistler, Deniz'lerin Mahir'lerin anısına saygı duyan herkesi, ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı omuz omuza savaşıma çağırıyoruz.

N.G.

TKP'nin Sesine kulak ver!

Hergün saat 5'de 25m, 11820kHz Saat 7,9,11,13,17,19'da 31m, 9585kHz Saat 21, 23, 01'de 49m. 6200kHz

Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 21m 9585kHz

Ücretsiz DİT Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

Kim inanmaz?!

Tercüman Gazetesi Türkiye vergi rekortmeni diye tanıttan Erdoğan Demirel'in ile bir söyleşi yapmış. Bu "İsadamı" İkiz kardeşleri Bilgin ve Ergin Demirel'in ile "hayır-severliği çok savdıklarını" söylüyor, şunları ekliyor: "Gizli yapmaya itina gösterildiği bağışların yerine vardığını görmek ve inanmak isteriz" (Tercüman, 12 Nisan 1982).

MHP İddianamesinde 1982'de faşist partiye başışta bulunan "İsadamı" arasında Ergin Demirel'den 100.000 lirallık başışla ön sıralarda yer alıyor (S.391 ve 75 sayılı ek).

Barış ve ekonomi

►Başı 3. sayfa

diği gerginlik ve çatışma ortamı, bütçenin % 40'ını yutan askersel harcamaların artması, yeni vergiler, enflasyon, daha çok açlık, yoksulluk demektir. Her 87 kişiyi bir askerin düştüğü ve bir askerin maaşının 10 kişilerin ortalama ulusal gelirlere eşit olduğu ülkemizde, yoksulluk artacak demektir. Yatırılan sermayeye oranla en az sayda işçiyi iş alanı açan silah sanayinin 6 milyon işsize verebileceği bir şey yoktur. Silvi, barışçı alanlarda ihracata veya iç tüketime dönük işyeri sahipleri de bundan yalnız zarar göreceklerdir.

Ekonominin militaristleştirilmesi yolundaki adımlar, bir avuç büyük işbirlikçi tekelde, gerici ordular başının ABD desteğinde elele vererek içinde halkımıza kopkoyu bir gerici ilk dayatma çabalarının bir parçasıdır. Bu dışarda, ABD'nin dümen suyunda, barış ve silahsızlanma düşmanı bir politikaya sürüklenmek demektir.

Ekonominin militaristleştirilmesine karşı savaşım, cuntaya ve onun dayatmak istediği gerici, barış düşmanı, sözde anayasal rejime karşı savaşımdır. Barış için savaşımdır.

Kapıkulları

"Daha birkaç gün önce sayın Devlet Başkanımız ile Kuveyt'te idik. Oradaki büyükelçilerimiz, telexle doğrudan İstanbul ve İzmir'deki firmalarla muhabere ettiğini söyledi. Vardığımız aşamaya bu güzel bir örnek. Özellikle yeni ve gelişen pazarlara sahip ülkelerdeki temsilcilerimiz, Türkiye'ye her gelişlerinde iş muhterilleri toplantılar yapmaktadırlar. Bu eğilimi memnuniyetle karşılamakla beraber, büyükelçilerimizin arada sırada bakanlığımızla teması ihmal etmeyeceklerini ve siyasi işlere de vakit ayıracabileceklerini ümit etmek istiyoruz".

Türkmen'in 29 Mart 1981'de İktisadi Kalkınma Vakfı'nda tekelerin temsilcilerinin önünde yaptığı konuşmadan.

BİZİM RADYO'YU DİNLE, DİNLET!

ABD'ye yaklaşmak, ölüme yaklaşmaktır!

Savaşa geri dönün!

►Başı 1. sayfa

Dünyada barışseverlerin Türkiye kadar baskı altında olduğu kaç ülke var? Onun için bugün, Batı Avrupa'da, dünyanın sayısız ülkesinde, tüm anararalarda Reagan politikasına karşı çıkanları, savaş çılgınlığının gemlenmesi için harekete geçenerler, Türkiye'nin barış ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz. Sunu gösteriyoruz: Türkiye'de demokrasi demek, bölge ve dünya barışı açısından Türkiye'nin bir tehdit olmaktan çıkması demektir.

Öteyandan ABD yönetiminin barış ve yumaşama düşmanı politikasını anlayamayan, ama cuntaya da karşı çıkmayan kimseler, onun, "demokrasyle dönülüyor ya", demagogisini yayarak, isteseler de istemeseler de, ABD'nin çıkarlarına alet oluyorlar. Adına "demokrasi" dedikleri, anayasa kılıfı geçirilmiş rejime geçince, ne olacak? Bugün SIA anlaşmasına, Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubuna, Çevik Kuvvetler'e olanak verenlerin eli kolu mu bağlanacak? Sivil gerilliklere ortak erk sürecektir generaller, ellerindeki olağanüstü hal vb. yetkileri, ABD'nin tirmandırdığı gerginlik ortamında, barışseverlere karşı daha da fazla kullanacaklar mı? Barış güçlerine gösteri, grev, miting haklarının, örgütlenme haklarının tanınmıyacağı, düşünce özgürlüğünün bile sözde kalacağı bir rejimde, "Güçlü Yürütme"nin Enver'ler, Talat'lar gibi bir geçede ölümlü cehenneme atmasını kim önleyecek?

Bir de, "Silahlanmanın, gerginliğin artmasının sorumluluğu hem ABD'

dedir, hem Sovyetler Birliği'nde" görüşü öne sürülüyor. Şu gerçeklerin üzeri nasıl örtülebilir: 1979'da L.L. Brejnev, Sovyetler Birliği'nin ortamenzilli roket sayısını arttırmayacağını açıkladı, 1981 ekim ayında Reagan, bu silahlarla "İlk nükleer vuruşu" yapacaklarını.1982 martında Brejnev, Avrupa'ya artık tek bir SS-20 bile yerleştirmeyeceklerini söyledi, Halg, "sinirli" nükleer savaşa hazırlandıklarını. Şubat 1981'de, SBKP'nin 26. Kongresi, nütron silahının tüm ülkeler için yasaklanması önerdi, ağustos 1981'de Reagan, nütron bombasını üretme kararını imzaladı. SSCB hiçbir zaman askersel üstünlük peşinde olmadığının, olamayacağını vurgularken, Reagan yönetimi, ısrarla, "askersel üstünlük" peşinde koştuklarını açıklıyor. Sovyetler Birliği, gerçekten barışı, yani insanlığın geleceğini korumak için caba sarfediyor.

Cunta yönetimi, Sovyetler Birliği'nin tüm barış önerilerini geri çeviriyor. Reagan yönetiminin peşine takılıyor. Oysa ABD emperyalizmine yaklaşmak, ölüme yaklaşmak demektir.

Eğer biz, bugün herşeyi göze alıp cuntaya, onu destekleyenlere, savaş tutkunu Reagan yönetimine karşı çıkmazsak, yarın Çevik Kuvvetler eliyle, İkili kölelik anlaşmaları kanallıyla Türkiye, bölgedeki bir savaşın göbeğine sokulacaktır. Eğer biz NATO'nun Brüksel kararlarına karşı çıkmazsak, yarın bu roketler Anadolu'ya mevzilendirilecek, ülkemiz nükleer bir savaşın hedef tahtası olacaktır. Hal-kımız nükleer ölüm değil yaşamak istiyor. Bunun için savaşılmaz.

►Başı 4. sayfa

Yürükoğlu hâlâ devrim sözünün ardına gıziyenmeye çalışıyor. Ama artık şu daha açık: O nerede, ne zaman, hangi konuyla ilgili olarak devrim sözünü kullanıyor, altı biraz dedildiğinde devrimden, devrimcilikten anladığının yalnızca anti-sovyetizm, anti-komünizm olduğu görülüyor.

Örnek bol. Türkiye'de güncel sorun Anayasa konusu mu? Yürükoğlu hemen mal bulmuş mağribi gibi atılıyor. "Anayasa" diyor "devrim sorunu" diyor. "Eğer okuyucu, "Ne kadar doğru!" deyip de, devamını, "Anayasa nasıl olmalıdır?" sorusunun yanıtını bulmaya çalışsın, bir de bakıyor ki, Yürükoğlu başlımsı Sovyet düzenini eleştirmeye! Sovyet toplumunu eleştir eleştir Türkiye için gerekli anayasayı çıkarırmış. Bu anti-sovyetizmi devrimci okuyucuya nasıl yutturacak? Onun da yolu hazır alınca: "Kapitalist ülkelerde yığınlar sosyalizm için savaşmıyorsa, devrim olmuysa, Sovyet modelini beğenmedikleri içindir". Sonuç: Devrim isteyen, "Sovyet modelini" kıymak için (kapitalizm değil) savaşmalıdır. Okuyucu şunu sormaz mı: "Yürükoğlu Sovyetleri eleştir eleştir, yığınları kapitalizme karşı savaşa mı razı edecek? Öyle olsaydı burjuvazi her gün Sovyetleri kötüler miydi?" Öyle olsaydı, burjuvazi İKP yönetimi gibi, Yürükoğlu gibi, kağıt üzerinde soyut sosyalizm modellerini her derde deva ilaç gibi piyasaya sürerler hiç alkışlar mıydı?

Yürükoğlu'nun Sovyetler Birliği'ne ilişkin söylediği her şey, Sovyet gerçeğini değil, emperyalizmin anti-sovyetlik propagandasını yansıtır. O, Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkeleri, tipki emperyalizmin göstermek istediği gibi gösteriyor. Tamamen olumsuz, yadsıyıcı bir tutum alıyor.

Sovyetler Birliği'ni korumak işçilerin Sesi yandaşları için de kutsal bir görevdir. Bu görevi yerine getirmelidirler. Yürükoğlu'na Sovyetler Birliği hakkındaki eski övücü sözlerini, İKP yönetimini yerdere yere vuran yazılarını, devrim üzerine ettiği yeminleri hatırlatmanın yararı yoktur. Tersine, onun anti-sovyetizmini maskeleyerek için girişeceği yeni manevralara karşı uyarıcı olmaları gerekir.

İşçilerin Sesi yandaşları! Yürükoğlu'nun elini bırakın. O batağa gidiyor. Siz savaşa geri dönün!

de kadın haklarının Avrupa'dan bile çok olduğunu söyler cunta başları. Onların halkımızın kızlarına, kadınlarına tanıdığı hak budur işte. Ama ne oldu sonunda? İçimizdeki ateşi söndürebildiler mi? Bilincimiz daha da yükseldi. Kurt halkının bağımsızlık, demokrasi savaşını durdurabilecekler mi? Hayır. Bunların hesabını Türk ve Kürt halkı onlardan soracak elbet!

Sezaevinden çıkmış bir kadın yurtsever

10 HAZİRAN'DA GÖREV BAŞINA!

10 Haziran'da F.Almanya'nın başkenti Bonn'da NATO tepe toplantısına da Reagan Evren'e buluşacak. Batı Avrupa'daki Türk-Kürt, tüm ilerici güçlere büyük sorumluluklar düşüyor. En geniş birliği koruyarak, en örgütlü biçimde NATO tepe toplantısı nedeniyle düzenlenen protesto gösterilerine katılalım! Türkiye'yi karaniğe ve vahsete boğan Reagan yönetiminin, onun dışı dibinde ulusal hiyanet politikası izleyen cuntanın maskesini indirelim! Bu görevi, yerine getirelim!

Daha etkin bir...

Cuntanın gerçekleri

►Başı 2. sayfa

ramları bile tersine çevirip ona karşı kullanmak olanaklıdır. Ağzımız hiç açamayacak durumdaysak, gizli bildiri ne güne duruyor? Yaratıcı olacağız yoldaşlar!

İçinde yaşadığımız dönem,TKP'nin çelişme dönemidir. En fedakar, en yığıt, sağlam bir inanca ve polisle savaşa deneye sahip, gizli çalışma sanatını en iyi uygulayan komünistlerin yetişme dönemidir. TKP'nin Bolşevik ajtatóları, işte bu dönemde yetişiyor!

►Başı 8. sayfa

dırdı, saatlerce kadınları saçından, b aşından tutup dövdür. Görmeye gelen yakınlarımızın çoğu Türkiye bilmiyordu. "Kürtçe konuşun" diye erkek tutukuları getirip kadınlar koşuşun önünde falakaya yatırırlardı. Bayılınca su döklüp tekrar falakaya yatırırlardı. Yere akan kanları bizlere temizlettilerdi.

İşte cezaevlerinin günlük yaşamı böyle gülük gülistanlık. Tercüman'da çıktı: "Cezaevi kurallarına karşı gelen tutukular cezalandırılıyor, görmeye götürülüyor" diye, Cezaevi kuralları, işte bu anlattıklarımızdır Tercüman'ın pek sayın kalemlşörları!

Uçretisi: 2000 TL. Kırpın Aşın 11339 P. televizyona çıkıp hayızca Türkiye!

TKP'nin Sesi'ne kulak ver!
Cuntanın sansürünü kırarak,
gerçekleri yayalım!

Uçretisi: 2000 TL. Kırpın Aşın 11339 P. televizyona çıkıp hayızca Türkiye!

MİLİTANLARDAN

Cuntanın gerçekleri

Bu mektup "Türkiye'de işkence yoktur. Yönetimimiz işkence yapanları cezalandırıyor. Bunlar emniyet örgütünden halen teminlenmemiş birkaç polislin işidir" diyen cuntanın başı Evren'lere, Ulusu'lara, gerici basına atf olunur. Bugün sağduyu sahibi herkes cezaevlerinde, emniyet örgütünde işkence yapıldığını ve bunun tüm İğrençliğiyle devam ettirildiğini bilmektedir. Bunun en bariz örneği Diyarbakır cezaevleridir.

İşçi sınıfının yığıt evlatları, devrimciler, demokratlar, yurtseverler buralarda susturulmuş, yok edilmek istenmektedir. Bunun için cuntanın başları Mamak cezaevinden işkence konusunda uzmanlaşmış, insanlıktan uzaklaşmış yeni bir ekip gönderdi Diyarbakır'a. Bunların diğer bir görevi de, kendileri gittikten sonra işkenceleri yerine getirecek yeni bir ekip yerleştirmek, onları eğitmek.

Ben özellikle kaldığım Kadınlar koğuşundaki bu yaptıkları uygulamalardan bir kısmını size anlatacağım. Emniyetteki sorgumuz bitip Bağlar'daki Askeri Cezaevine götürü-

lürken sevinmeye başlamıştık. Ancak gelin görün ki, burası oradan da berrak. 12 kişiyi bir hücreye tiktılar. Hücre yüzbaşının kurt köpeğinin yatıp kalktığı yer olduğu için, itlin pisliğinden, kokusundan geçilmiyordu. İki gün sonra, 12 kişiyi bir tek bardak su, bir tek somun verdiler. Kadınlar koğuşuna getirildik. Her sabah, Komando Bahattin adındaki gardiyan er, bu özel olarak yetiştirilmiş manyak, bizi sıraya dizer başları dayak atmaya. İşkence yapmakta mülhis zevk alıyordu. İki, üç kişi yanyana geldik mi, "Siz yine Kürte konuşunuz", "Siz yine Kürte küllü söylediniz" deyip başları yine sopayla dövmeye. Gün boyunca, gece yatıncaya kadar ranzada uzanmak yasaktı. Uzanan olunca, özellikle hastalar, başları onları dövmeye. Havalandırmaya çıkartıldığımızda, saatlerce yapamayacağımız kadar hareket yaptırıyor, yapamayan hastaları yine sopadan geçiriyor. Bazen Kurt köpeğini üstümüze saldırıyor. İtin pratiği gelişsin diye, 40 yaşını aşmış, hiç Türkçe bilmeyen kadınlara

"Bir gecede İstiklal Marşının 10 kitabını ezberleyeceksin" diyorlardı. Tabii kadının bunu beceremeyeceğini onlar da biliyordu. Ama amaç, ertesi sabah atacakları sopalara kendilerine göre gerekçe bulmaktır. Başka bir gün Türkçe bilen tutuklular, "bilmeyenlere bu 10 kitabı ezberletecek" diyorlardı. Amaç bu sefer de toplu işkence. Bu saydıklarım günde birkaç kez tekrarlanıyor, yani her tutuklu günde birkaç kez sopadan geçiliyor. Doktora veya savcılığa gitmek de ayrı bir olaydı. Buralarda askerin biri birşey sorsa, "neden cevap verdin" birisine baksan "niye baktın" diye Bahattin yine başlıyordu sopaya. Bunlar daha çok basitler. Öyle İğrenç olaylar var ki! Birkaç kadının ırzına geçildi sorgulamada. Yüzbaşı geceleri içer içer gelir, kadınlardan birisini alır sorguya çekerek saatlerce. Bir defasında 40 kadına 40 komando getirildiler. Bunlara yüzbaşları "İntihar komandoları" diyor. "Haydi komandolar görev başına" dedi yüzbaşı. Hepsini birden kadınların üzerine sal-

► Arkası 7. Sayfada

Bizler, son gelişmelerden sonra CHP'yi arkadaşlara seslenmeyi gerekli gördük. Bunu ATILIM aracılığıyla yapmak istiyoruz. Çağrımızı yayınlanmaz seviniriz.

Hüseyin L., Feridun R. -Ankara

CHP'li yurtseverler!

"Genel Başkanınız Ecevit tutuklandı. Partiniz kapatıldı. Yöneticileriniz, üyeleriniz zindanlara atılıyor, mahkeme kapılarında süründürülüyor. "Atatürkçüyüm" diyen cunta, Atatürk döneminden kalma ne varsa hepsine, CHP'ye, Halkevlerine, Türk Dil Kurumu'na, KİT'lere saldırıyor. Amerika buyuruyor, cuntası, Özal'ı elinde satır habire döğürüyor. Tekellerin kasaları dolarken, halkın lokması ufaldıkça ufalıyor. Ne kadar Vahdettin yanlısı, Amerikan mandacısı varsa, "ellerin dert görmesin" diye cuntaya övgüler düzüyor.

"Kimliniz karamsarlığa kapılıp "Atatürk gerçekten yaşad mı?" diye soruyorsunuz. Bu güzel yurt kilmere kaldı" diye ilciniz kan ağlıyor.

"Uzun öste gerek yok. Yılgınlık, slınp pısmak, ortak eylemden yan çıkmek, işte düşmanın ekmeğine yağ sürcek olan ta budur. "Bu dünya Sultan Süleyman'a kalmamış" demiş atalarımız. Güzel Anadolumuz, bu kimbilir hangi tekelede, hangi bankanın yönetim kurulunda yağlı bir kuyruğa flt olacak bir avuç generale mi kalacak? Bu cunta da ergeç tarlının çöplüğüne gidecek.

"Saldırıyor uğrayan yalnız sizler değilsiniz. Dİ SK, Türkiye Barış Komitesi, Köy-Koop, Töb-Der üyeleri, tüm yurtseverler, komünistler, demokrasisden yana herkes satırın altındadır.

"Yıllardır düşman güçler, Türkiye'nin en eski iki partisinin, Türkiye Komünist Partisi ile Cumhuriyet Halk Partisi'nin, komünistlere, Atatürkçülere in arasına kama sokmak için ellerinden geleni ardına koymadılar. Ağalıkları sürüp gitsin diye. Geçmişte bunu başardılar da. Geçmişte sizlerle, öteki ilerici yurtsever güçler, komünistler arasında yeterince sağlam bir güçbirliği kurulmadığı için bu cunta işbaşına böyle kolayca gelebilci, saldırılarını böyle kolayca genişletebildi.

"CHP'li yurtseverler!

"Tek başına değilsiniz. Yurdumuzda barış, demokrasi, ulusal bağımsızlıktan yana güçler, şimdiki er süren bu bir avuç asalakları hiç de az güçlü değildir. Güzel yurdumuz Türkiye'de yazgımız ortaktır.

"Özgürlüklerimiz hep birlikte kavuşmamız için, barış için, insanın insanca yaşadığı aydınlık, mutlu bir Türkiye için komünistler, CHP'iler, demokrasisden yana herkes, fabrikada, tarlada, işyerinde, neredeseyse orada, örgütte, disiplini, birlikte davranışımı, birlikte direnime, kurtulmak yok tek başına! Ya hep beraber, ya hiç olmaz!

Faşistlere karşı birlik

Memleketten gelen haberleri hepimiz biliyoruz. 3000 dolayında yurtsever idam talebiyle yargılanıyor. Terörün baş sorumluları salıveriliyor. Cuntanın bu uygulaması üzerine MHP'nin buradaki uzantısı Türk Federasyonu faşist örgütlenmeyi hızlandırdı. Türkiye'deki yandaşlarına dayanışma sağlamak amacıyla, çeşitli toplantılar düzenliyor.

Ama Lüdenscheid'da yapmak istedikleri "Kültür şenliği" ilerici örgütlerin girişimiyle öneldi. Daha sonra bunların yine Düsseldorf'ta 18 Nisan'da "Aşıklar şenliği" adı altında bir toplantı yapacağı öğrenildi. FİDEF üyesi Düsseldorf İşçi-Gençlik Birliği ve sekiz ayrı Türk'eli işçi, ilerici örgüt, Alman anti-faşistleri, Alman Komünist Partisi yerel örgütü ve diğer Alman demokratik örgütleri, birlikte faşistlere yapacakları "şenlik" için salon verilmesini önlediler ve 18 Nisan günü Düsseldorf'ta, "Bozkurtlar yasaklansın!", "Yerli ve yabancılar, faşistlere karşılar", vb. beğlillerin atıldığı bir yürüyüş yaptılar. Türkçe, Kürte ve Almanca konuşmalar yapıldı. Sokaklarda Türk-Federasyonunda örgütlenmiş MHP'li faşistlerin cinayetleri teşhir edildi. Faşizmi yaşamış ve ona karşı savaşmış Alman anti-faşistlerinin derneğinin başkanı, "Kültür" maskesi altında toplantı düzenleyen faşistlerin kültürün düşmanı olduğunu söyledi. Türkiye'li ilerici örgütler ve yerli demokratik örgüt ve kişileri, MHP'nin yan örgütü Türk Federasyonunun yasaklanması istemini yansıttılar.

Fehmi F. -Düsseldorf